

ถนนดวงรัตนความเหมือนที่แตกต่าง ถนนธุรกิจและท่องเที่ยวในโลก

ภาพของถนนดวงรัตนโฉมใหม่ พรั่งพร้อมไปด้วยร้านค้า และกิจกรรมที่จะส่งผลให้กลายเป็นถนนธุรกิจในวันกลางคืน ให้นักธุรกิจได้มาติดต่อซื้อขายเซรามิกจากเอาท์เล็ตชั้นดีของจังหวัดลำปาง ที่มารวมตัวกันอยู่บนถนนสายนี้ และยังมีร้านค้า OTOP ธนาคาร และบริการแลกเปลี่ยนเงินตราที่พร้อมให้บริการและอำนวยความสะดวก

4

เก็บมาเล่า.... 8

สมดุลสิ่งแวดล้อมโลกระยะยาวกับการป้อนฐานอาหารให้มันยืน

พืชพลังงานไม่ว่าจะเป็นปาล์มน้ำมัน อ้อย ข้าวโพด หรือมันสำปะหลัง ถึงแม้จะดูเป็นพืชที่มีอนาคตทางการตลาด แต่พอชาวบ้านทำไปได้สักระยะหนึ่ง วงจรการตลาดผูกขาดก็ยิ่งเป็นเหมือนเดิม

9 นานาทัศนะ

**ใช้รถอย่างไร ในวันที่...
น้ำมันแพง**

?

จาก..บรรณาธิการ

กำ...แพง

มีหลายครั้ง หลายครา ที่ความคิดเห็นในเชิงวิชาการถูกปฏิเสธการตอบสนอง ด้วยเหตุที่ดูเหมือนจะเป็นกำปั้นทุบดินก็คือ เป็นไปไม่ได้หรือหาก ก็มีหลายครั้งเช่นกันที่ความคิดเห็นเชิงวิชาการได้เสียงตอบรับอย่างท่วมท้นหากอยู่ในภาวะวิกฤติ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักถูกปฏิเสธอย่างไม่มีเยื่อใย

ด้วยเหตุที่นั่นเชื่อว่า ความเห็นเชิงวิชาการนั้นมีความเป็นกลางเพราะมีหลักการรองรับปลอดการเมืองและการเมือง ไม่เอื้อประโยชน์แก่กระเป๋าคูใคร

แต่ในโลกแห่งความ (เสมือน) จริงแล้วนั้น เป็นเรื่องยากยิ่งที่จะมีจุดกึ่งกลางระหว่างประโยชน์ตามหลักวิชาการกับผลประโยชน์ทางการเมืองและประโยชน์ส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทย จะไม่รวมมือรวมใจกันภายใต้บรรยากาศแบบสบาย สบาย

บางคนมีทรัพย์สินมากมายแต่ไม่ได้นำปรับเปลี่ยนให้เป็นสินทรัพย์ ยอมให้เป็นทรัพย์สินสมบัติที่หมกหมักอยู่ในไห หรือทิ้งไว้บนดินอย่างไม่มีมูลค่าเพิ่ม ทั้งที่หากคิดเป็นทำเป็นแล้วสมบัติชิ้นนั้น อาจสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจมหาศาลก็เป็นได้

บ้านเมืองใด ไม่ได้พยายามแสวงหาจุดกึ่งกลางระหว่าง 3 ภาคส่วนข้างตน บ้านเมืองใด ยังมีคหบดีที่ชอบหมกหมักทรัพย์สินสมบัติไว้ในไห บ้านเมืองนั้นก็ยากที่จะก้าวเข้าสู่ความศิวิไลซ์ และถือว่าเป็น "กรรม" ของบ้านเมืองนั้นกรรมที่มีคนที่ชอบ "กำ" ไร่ซึ่งอำนาจทางการเมืองผลประโยชน์ส่วนตัวใจแน่นถึงขั้นยากที่จะแกะและก็หนีไม่พ้นสถาบันการศึกษาที่มีกฎระเบียบรัดให้ลูกขึ้นมาเป็นหัวใจในการเสริมส่งให้เกิดการแสวงหาจุดกึ่งกลาง เพราะมีภาพลักษณ์และภาพพจน์ที่เป็นกลาง

สถาบันการศึกษาทำตัวไม่ถูกเหมือนกัน ถ้าบ้านเมืองยังจะใช้ประโยชน์จากคนที่แนะนำแล้วไม่มีใครรับฟัง ที่สุดก็จะหมดแรง หมดลม และหมดใจในที่สุด อะไรก็ตามที่ถูกหมกหมักไว้เป็นเวลานานก็อาจเน่าเสีย กลายเป็นสิ่งไร้ค่าได้ และแล้วของที่คิดว่าจะขายได้ในราคา "แพง" ก็จะไม่แพง แม้จะพยายาม "กำ" ไร่เพียงหวังว่าวันข้างหน้าจะ "แพง" แต่ท้ายสุดเป็น "กำแพง" ปิดกั้นความศิวิไลซ์ของบ้านเมืองในไปในที่สุด... จนไม่รู้จะไปโทษใครให้สาแก่ใจ

เรียบเรียง - อ.อรุณมาศ เตชะนิเวศน์

ขวัญกับเพชร สองพี่น้องก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยโยนก เมื่อปีการศึกษา 2547 ในฐานะน้องใหม่คณะนิเทศศาสตร์ ด้วยความแปลกตาของเพื่อนๆ ร่วมสถาบัน เนื่องจากรูปร่างหน้าตาที่ดูเล็กกว่าอายุจริงค่อนข้างมาก ซึ่งเกิดจากผลของการเป็น โรคเลือดจาง หรือ ธาลัสซีเมีย

ดาวกระจ่างฟ้า

แต่ในความแปลกนั้น ขวัญกับเพชรไม่ได้มีความแตกต่างจากนักศึกษาคนอื่นๆ ทั้งสองยังคงใช้ชีวิตในการเรียนอย่างหนักเช่นเดียวกับเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน

ผลการเรียนของทั้งขวัญและเพชรอยู่ระดับแถวหน้าในหลายๆ วิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งสองยังสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ ไม่เว้นแม้กิจกรรมกีฬา ...เพราะถึงลงเล่นไม่ได้แต่ทั้งสองก็อยู่ข้างสนามคอยส่งน้ำและส่งผ้าเย็น ตลอดจนส่งแรงเชียร์ให้เพื่อนๆ เกือบทุกเม็ด

ตลอดระยะเวลาของการเรียนที่มหาวิทยาลัยโยนกกว้างกายและความเจ็บป่วยมิได้เป็นอุปสรรคให้ทั้งสองสาวเลยแม้แต่น้อย ทั้งมหาวิทยาลัยไม่มีใครไม่รู้จักขวัญกับเพชรนักกิจกรรมด้วยที่มีใช้เพียงแค่วันในมหาวิทยาลัยเท่านั้น ทั้งสองจะหากิจกรรมดีๆ ให้กับชีวิตตนเองและทำประโยชน์ให้ผู้อื่นเสมอ อาทิ อาสาสมัครและวิทยากรให้กับกลุ่มครอบครัวเข้มแข็ง วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับโรคธาลัสซีเมีย ซึ่งเดินทางมาแล้วเกือบทั่วประเทศ

หลายครั้งที่มีความตั้งใจจะเดินทางไปตามโรงเรียนเพื่อเล่านิทานให้เด็กๆ และนำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียนไปทำร่วมกับเด็กๆ ในชุมชนของตนเอง รวมทั้งการร่วมโครงการอ่านหนังสืออัดใส่เทปให้คนตาบอดฟัง

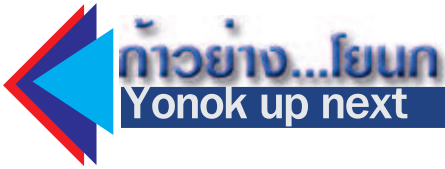
สิ่งต่างๆ เหล่านี้ บางครั้งบางครายังหาได้ไม่ถนัดนักในมนุษย์ที่มีสภาพสมบูรณ์พร้อม

วันนี้เพชรคนน้องจบการศึกษาเป็นบัณฑิตนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ด้วยเกรดเฉลี่ยสะสม 3.24 ส่วนขวัญก็เหลือเพียงอีกหนึ่งภาคการศึกษาเท่านั้น ก็จะได้เป็นบัณฑิตนิเทศศาสตร์ สาขาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

ทั้งคู่บอกว่า การได้ทำอะไรเพื่อคนอื่นคือบางสิ่งบางอย่างที่เธอรัก และหากว่าไม่ได้เป็นนักเขียนรวมทั้งนักจัดรายการวิทยุอาชีพอย่างที่ผ่านมา งานด้านสังคมสงเคราะห์น่าจะเหมาะกับพวกเขา ปัจจุบันขวัญมีผลงานเขียนหนังสือเล่มแรกคือ นางสาวธาลัสซีเมีย และเพชรก็เป็นนักจัดรายการวิทยุคลื่น FM 97 MHz ทุกวันเสาร์เวลา 17.00-18.00 น.

กว่า 20 ปีที่ดวงดาวหลายดวงของโยนกเจิดจรัสอยู่บนฟากฟ้า ขวัญและเพชร กนกวรรณและจากรุวรรณ ศิลปสุข คือดาวอีกดวงที่แจ่มกระจ่างงดงาม มิแพ้ดาวดวงใด.

จุดสารเสียงลำปาง เจ้าของ : สำนักสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยโยนก ที่ปรึกษา : อ.สันติ บางอ้อ อ.อรุณมาศ เตชะนิเวศน์ บรรณาธิการบริหาร : อ.ชลพันธ์ อุปกิจ กองบรรณาธิการ : อ.อดิศักดิ์ จำปาทอง อ.ปัทมา จงสุวรรณวัฒนา คุณจอมขวัญ จรุงจิต ภาพ : คุณนิเวศน์ อินต๊ะ

เราจะเป็น “มหาวิทยาลัยคุณภาพ”

นักศึกษาของมหาวิทยาลัยโยนก ร่วมเดินรณรงค์ช่วยลดโลกร้อน ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดลำปาง

บรรดาผู้อบรมหลักสูตรครูสมาธิ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมาแล้วหลายรุ่น ได้นัดกันร่วมทำบุญและประกอบพิธีทางศาสนา เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและให้ชีวิตอยู่เย็นเป็นสุข

มหาวิทยาลัยโยนก ขอขอบพระคุณสื่อมวลชนท้องถิ่นทุกแขนง ที่ให้เกียรติและเสียสละเวลามาร่วมรับฟังการแถลงข่าว “ล้อมวง เปิดใจ สู่ก้าวใหม่มหาวิทยาลัยคุณภาพ” ที่จัดขึ้น ณ โรงแรมริเจนทอลอร์ท ลำปาง โดยมี อาจารย์สันติ บางอ้อ อธิการบดี และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเข้าร่วมด้วยความพร้อมเพรียง

มหาวิทยาลัยโยนก ได้เชิญตัวแทนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อรายงานความคืบหน้าในการวิจัยเรื่องสถานการณ์ผู้สูงอายุจังหวัดลำปาง ตลอดจนยังเป็นการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับแนวทางในการศึกษาต่อไป

มหาวิทยาลัยโยนก ได้จัดการแสดงผลงานของนักศึกษาในชื่องานว่า “แอบบอกว่าเราออกแบบ 3” ณ ห้างสรรพสินค้า Big C ลำปาง พร้อมกันนี้ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาดนดงรัตนไหมเป็น ถนนธุรกิจและท่องเที่ยวให้กับชาวลำปางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับไปพิจารณาอีกด้วย

Business and Tourist Street in the World

จากแนวคิดของ อาจารย์สันติ บางอ้อ อธิการบดีมหาวิทยาลัยโยนก ที่มองเห็นศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปาง และต้องการเปิดมุมมองใหม่ในการวางกลยุทธ์ที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะยาว โดยตั้งเป้าให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาพำนักในจังหวัดลำปางนานขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายที่มากขึ้น และส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัด จึงเป็นที่มาของการสร้าง **แบบจำลองถนนดวงรัตน์ ถนนธุรกิจและการท่องเที่ยวที่จะกลายเป็นจุดศูนย์กลางธุรกิจและวัฒนธรรมแห่งใหม่ของจังหวัดลำปาง**

ภาพของถนนดวงรัตน์โฉมใหม่ พรั่งพร้อมไปด้วยร้านค้า และกิจกรรมที่จะส่งผลให้กลายเป็นถนนธุรกิจ ในยามกลางวันให้นักธุรกิจได้มาติดต่อซื้อขายเซรามิกจากเอาท์เล็ตชั้นดีของจังหวัดลำปางที่มารวมตัวกันอยู่บนถนนสายนี้ และยังมีร้านค้า OTOP ธนาคาร และบริการแลกเปลี่ยนเงินตราที่พร้อมให้บริการและอำนวยความสะดวก

ในยามค่ำคืน ถนนสายนี้จะแปลงโฉมเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เรียงรายไปด้วยภัตตาคารชั้นดี ร้านกาแฟและฟาสต์ฟู้ดชื่อดัง มีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและสถานีรถม้า ให้ทั้งนักท่องเที่ยวและชาวลำปางได้พักผ่อนหย่อนใจ

แบบจำลองถนนดวงรัตน์ ซึ่งสร้างขึ้นโดยสาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยโยนก ซึ่งเปิดแสดงในงาน **“แอบบอกว่าเราออกแบบ โครงการ 3”** ที่ห้างบิ๊กซี เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา มีผู้สนใจแวะเวียนเข้ามาเยี่ยมชมอย่างไม่ขาดสาย และต่างก็ชื่นชมกับแนวคิดการปรับปรุงถนนดวงรัตน์ และอยากให้เกิดขึ้นจริง

วันนี้แม้จะยังไม่มีความคืบหน้าว่าลำปางจะมีถนนธุรกิจและการท่องเที่ยวที่ชื่อดวงรัตน์หรือไม่ แต่เสียงลำปางจะพาท่านไปรู้จักกับถนนที่ได้ชื่อว่าเป็นถนนธุรกิจและการท่องเที่ยวชั้นนำของโลกและของเอเชีย และหวังว่าสักวันหนึ่ง **Doungrat Street** จะติดอยู่ในทำเนียบ Business and Tourist Street ที่นักท่องเที่ยวทุกคนต้องมาเยือน

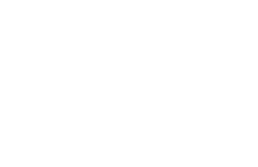
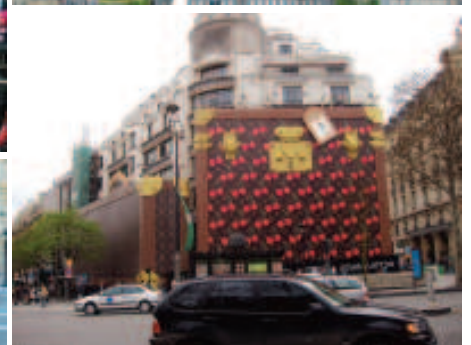
Champ-Elys'ees (ช็อง เอลิเซ่) เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ได้ชื่อว่าเป็นถนนที่ **“สวยที่สุดในโลก”** และมีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ด้วยความหรูหรา สวยงาม และรวบรวมเอาร้านค้าแบรนด์ดังของโลกแห่งแฟชั่นมาไว้ที่ถนนสายนี้ มีทั้งโรงภาพยนตร์ โรงละคร สถานบันเทิงยามค่ำคืน และภัตตาคารชื่อดัง เส้นหนึ่งของช็องเอลิเซ่ อยู่ใต้การได้นั่งจิบกาแฟจากร้านริมทาง และเพลิดเพลินกับทัศนียภาพอันสวยงามและผู้คนที่ได้เดินผ่านไปมา

การฉลองส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ขบวนพาเหรดทุกวันที 14 กรกฎาคม รวมถึงการแข่งขันจักรยาน Tour de France ล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ยิ่งส่งเสริมให้ช็อง เอลิเซ่ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และทำให้เป็นถนนธุรกิจที่มีค่าเช่าสูงถึง 1.50 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี สำหรับพื้นที่ 100 ตารางเมตร ถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีค่าเช่าแพงที่สุดในยุโรป และแพงเป็นอันดับ 2 ของโลกเลยทีเดียว

ข้อมูลจาก Paris Digest และ Wikipedia

Champ-Elys'ees
Paris, France

Ginza
Tokyo,
Japan

Ginza (กินซ่า) เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

กินซ่านับเป็นย่านที่เลื่องชื่อไปทั่วโลกของญี่ปุ่นอีกแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ในเมืองโตเกียวด้วยร้านค้าแบรนด์เนมและโชว์รูมของสินค้าไฮเทคโนโลยีที่รู้จักกันทั่วโลก **"โซนี่"** ยามค่ำคืนย่านแห่งนี้จะสว่างไสวด้วยแสงไฟจากหลอดนีออนและป้ายโฆษณาสถานบันเทิงต่างคึกคักทำให้อ่านนี้มีชีวิตชีวา

ถนนกินซ่าโดริ (Ginza Dori) หรือบางที่เรียกว่า **ซูโอดริ** เป็นถนนสำคัญหนึ่งในสองสายที่ตัดผ่านกินซ่า สองฟากถนนเต็มไปด้วยห้องเสื้อทันสมัย แกลเลอรีศิลปะและห้างสรรพสินค้าชั้นนำ เช่น มัตสึยะ (Matsuya) ที่ใหญ่ที่สุดในละแวก มิตสึโคชิ (Mitsukoshi) ซึ่งอยู่ในกินซ่า 4 โจเมะ (Ginza 4-chome) อันเป็นย่านของคนคลั่งไคล้การช้อปปิ้ง มีสินค้าให้เลือกซื้อมากมาย ทั้งแฟชั่นและของแปลกๆ จึงเป็นแหล่งรวมวัยรุ่น จุดนัดพบยอดนิยมของโซนนี้ คือ **หน้าตึกโซนี่** จะเห็นผู้คนมายืนเตร็ดเตร่ที่หน้าอาคารอยู่ด้านบนนอก ส่วนด้านล่างจะเป็นโชว์รูมสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และโชว์รูมโตโยต้า

ข้อมูลจาก Siamkane (Thai-Japan Society)

Nanjing street
Shanghai
China

Nanjing Street (ถนนนานกิง) เมืองเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน

ถนนนานกิงถือว่าเป็น **ย่านธุรกิจอันดับหนึ่ง** ของประเทศจีนเลยทีเดียว มีส่วนที่เป็น Walking Street ที่เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี บนถนนนานกิงนี้มีทั้งร้านค้าเก่าแก่และร้านค้าสมัยใหม่รวมๆ กันเป็นพันร้าน และยังมีย่างสรรพสินค้าทั้งเก่าและใหม่ทั้งใหญ่และเล็กที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง รวมไปถึง Shanghai No.1 Department Store ที่เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักช้อปปิ้งชาวต่างชาติ เป็นแหล่งช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมจากทั่วโลก ช่วงเทศกาลสำคัญๆ อย่างปีใหม่, ตรุษจีน และคริสต์มาส ชาวเซี่ยงไฮ้และนักท่องเที่ยวจะมารวมตัวกันฉลองความสุขสันต์บนถนนสายนี้ พื้นที่ด้านตะวันออกของนานกิงอนุรักษณ์เป็นถนนคนเดินถือเป็นอีกย่านที่น่าเดินน่าช้อปปิ้งที่สุดในเซี่ยงไฮ้ ข้อมูลจาก นิตยสาร Marketeer และ azooga.com

Orchard road
Singapore

Orchard Road (ถนนออร์ชาร์ด) ประเทศสิงคโปร์

จากถนนที่เคยเป็นส่วนพริกไทยและจันทน์เทศ ในปี 1840 ทุกวันนี้ ถนนออร์ชาร์ด กลายเป็น **แหล่งช้อปปิ้งสินค้าชื่อดังของสิงคโปร์** ซึ่งเต็มไปด้วยอาคารสูงระฟ้า ขนาบสองข้างของถนน มีห้างสรรพสินค้าชื่อดังและขนาดใหญ่ฉบับลิบแห่ง และถวิลแล้วแต่อยู่ใกล้สถานีรถไฟฟ้าใต้ดินทั้งสิ้น ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางสะดวกสบายเดินทางได้ทั่วภายในวันเดียว จุดเด่นของห้างสรรพสินค้าในย่านนี้คือ ชายสินค้าจากทั่วโลกที่หลากหลายทั้งแง่ของคุณภาพและราคาภายใต้แนวคิด **"everything under one roof"** ข้อมูลจาก Visitsingapore.com

Nathan Road (ถนนนาธาน) ฮองกง

ถนนที่คับคั่งจอแจแจจไปด้วยผู้คนที่มาจับจ่ายซื้อสินค้าทั้งกลางวันและกลางคืน ถนนสายนี้ขึ้นชื่อว่าเป็นศูนย์รวมของร้านค้า โรงแรม ร้านอาหารและแหล่งบันเทิงยามราตรีของฮ่องกง สินค้าที่มีชื่อเสียงคือสินค้าประเภทเครื่องใช้และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลจาก Discoverhongkong.com

เรียบเรียง - อ.ปัทมา จงสุวรรณวัฒนา
ภาพ - อ.ชลพันธ์ อุปกิจ

Nathan road
Hongkong
China

CEO Exclusive

เราจะก้าวไปสู่ การเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพ

เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2551 ที่ผ่านมา ณ ห้องวังธาร โรงแรมริเจนท์ ลอจด์ ลำปาง มหาวิทยาลัยโยนกได้จัดงาน **“ล้อมวง เปิดใจ สู่ก้าวใหม่ มหาวิทยาลัยคุณภาพ”** เพื่อเป็นการแถลงผลการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยโยนกในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่มหาวิทยาลัยจะดำเนินการในปีต่อไป

นายสันติ บางอ้อ อธิการบดี มหาวิทยาลัยโยนก กล่าวถึงผลการเปลี่ยนแปลงในปีแรกของ **“ทศวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลง”** ว่า เมื่อปี 2550 มหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ การปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงบุคลากรและนักศึกษา ให้เป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพของภาคเหนือ โดยมุ่งไปสู่การเป็นศูนย์กลางความรู้และภูมิปัญญาแผ่นดิน และปรับค่านิยมร่วมของชาวประชาคมโยนก ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์คือ การเป็นคนที่ดีเป็นทำเป็น มีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตสำนึกสาธารณะ รวมทั้งปรับพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน คือ การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีจริยธรรมคุณธรรม การอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือ รวมถึงให้บริการสาธารณะและชุมชนทางด้านวิชาการ

“เราใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย โดยมุ่งไปที่การทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สามารถให้บริการด้านการศึกษาได้อย่างยั่งยืน มั่นคง ให้ความสำคัญกับการลงทุน เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพของภาคเหนือ” อธิการบดีกล่าวและเพิ่มเติมว่า

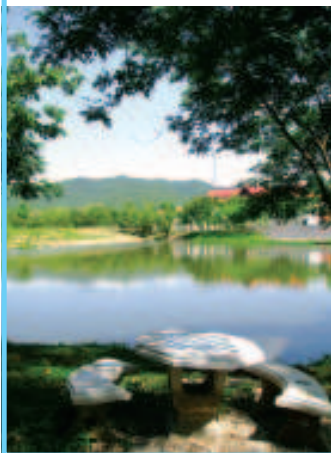
ในรอบปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ลงทุนเพื่อปรับปรุงอาคารและสาธารณูปโภคพื้นฐานให้ดีขึ้นหลายอย่าง โดยใช้เงินไปมากกว่า 4.5 ล้านบาท ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงหอพักนักศึกษา ที่ใช้งบประมาณมากกว่า 2.5 ล้านบาท การปรับปรุงห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ใหม่ ที่ใช้เงินไปกว่า 1 ล้านบาท ปรับปรุงห้องเรียนใหม่ให้มีความทันสมัยและสะดวกสบาย ในการเรียนการสอนด้วย เงินกว่า 700,000 บาท รวมถึงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในมหาวิทยาลัยให้สะอาด เรียบร้อย ร่มรื่นและสวยงามยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชนและชุมชนใกล้เคียง

การสนับสนุนด้านการวิจัยและวิชาการ ซึ่งเป็นพันธกิจหลักในสถานะสถาบันการศึกษานั้น มหาวิทยาลัยได้จัดงบประมาณสนับสนุนงานวิจัย 2 เรื่อง คือ สถานการณ์ผู้สูงอายุของจังหวัดลำปาง เพื่อนำผลที่ได้มาสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขให้กับสังคมผู้สูงอายุของลำปาง และเรื่องการให้บริการรถม้าเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างความยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการรถม้าของลำปางได้อย่างแท้จริง ซึ่งยังไม่รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยได้จัดอบรมเพื่อความรู้และทักษะให้กับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอกอีกด้วย

ด้านการให้บริการสังคม มหาวิทยาลัยได้รับความไว้วางใจจากองค์กรบริหารส่วนจังหวัดให้ดำเนินการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน กรณีการดำเนินโครงการก่อสร้างศูนย์การ

นายสันติ บางอ้อ

จัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรของจังหวัดลำปางที่มีมูลค่า 700 ล้านบาท รวมไปถึงการที่อธิการบดีของมหาวิทยาลัยโยนกได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจังหวัดลำปาง เรื่องการวางรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ตลอดจนการเสนอแนวคิดเพื่อผลักดันยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวด้วยการพัฒนาถนนดวงรัตน์ให้เป็นถนนธุรกิจและท่องเที่ยวของเขลางค์นคร

“ส่วนด้านการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือ มหาวิทยาลัยของเราได้มอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือจำนวน 10 ทุน ซึ่งจะเริ่มต้นที่นักเรียนที่สนใจด้านดนตรีและนาฏศิลป์ก่อน เพื่อนำร่องและร่วมกันสร้างนักศึกษาคณะอื่นๆ ที่สนใจในด้านนี้ ก่อนที่จะนำไปแสดงเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยต่อไปในระยะยาว” นายสันติ กล่าวเสริม

“ปีการศึกษา 2551 นี้ เราจะมุ่งไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพอย่างแท้จริง ด้วยการลงทุนเพื่อสนับสนุนด้านงานวิจัยและ

บริการวิชาการ การลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอน พัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการทุ่มเทพยายามทุกอย่างที่มี รวมทั้งให้ทุนการศึกษาด้านการวิจัยทางเศรษฐกิจและสังคมแก่นักเรียนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในปี 2552 อีก 10 ทุน เพื่อสร้างนักศึกษาพันธุ์ใหม่ของเราให้สำเร็จ” อธิการบดีกล่าวและต่อไปว่า

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยจะพยายามขยายเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศให้มากขึ้น เพราะที่ผ่านมาได้สร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว 5 แห่ง และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ พร้อมกันนี้ก็ขยายความร่วมมือกับภาคเอกชนระดับประเทศและท้องถิ่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น โรงแรมริชาร์ดตัน ปักกิ่ง โรงแรมเจดับเบิลยู แมริออท ปักกิ่ง กลุ่มสหพัฒน์ เป็นต้น เพื่อเสริมจาก 2 บริษัทใหญ่คือ บริษัท เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และบริษัท คอม-ลิงค์ จำกัด ที่มหาวิทยาลัยได้ทำข้อตกลงไปแล้ว

สิ่งที่มหาวิทยาลัยตั้งใจดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพ ก็คือ รมรงค์ให้นักศึกษามีระเบียบวินัยด้วยการแต่งกายในชุดนักศึกษาให้เรียบร้อย และรมรงค์เรื่องการตรงต่อเวลา รวมถึงการรมรงค์ให้ชาวประชาคมโยนกเคารพกฎจราจร เพื่อตอบสนองนโยบายด้านสังคมของจังหวัดลำปาง

“เราต้องการทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างนักศึกษาเรากับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น โดยจะให้ความสำคัญแตกต่างที่เกิดขึ้น สะท้อนถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยไปในทางที่ดีและมีคุณภาพ ถ้าในระดับจังหวัดนักศึกษาของเราจะต้องประพฤติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชาวลำปาง ที่จะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจของนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย และชาวลำปางในที่สุด”

อธิการบดีกล่าว

จากที่มหาวิทยาลัยได้ให้ทุนการศึกษาในปีการศึกษา 2551 ที่ประกอบด้วยทุน 6 ประเภท แบ่งเป็นทุนของมหาวิทยาลัยโยนกและมูลนิธิโยนก ซึ่งปรากฏว่า โดยรวมแล้วในปีการศึกษา 2551 นี้ มหาวิทยาลัยโยนกและมูลนิธิโยนกได้มอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนจากทั่วประเทศให้ได้เรียนตลอดหลักสูตร 4 ปี เป็นมูลค่ารวมทั้งหมด 3,524,000 บาท และเมื่อรวมกับทุนการศึกษาที่มอบปีการศึกษา 2550 แล้วจะมีมูลค่าถึง 6,420,000 บาท

โดยนักศึกษาทุนประจำปี 2551 นี้ มีจำนวนทั้งหมด 29 คน ได้เข้าศึกษาต่อในคณะบริหารธุรกิจ 12 คน คณะนิเทศศาสตร์ 3 คน คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 7 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 5 คนและคณะนิติศาสตร์ 2 คน โดยทุนการศึกษานี้มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีทุกปีการศึกษา

ที่มหาวิทยาลัยโยนกได้ประกาศให้ส่วนลดค่าหน่วยกิตร้อยละ 20 สำหรับนักเรียนที่เป็นชาวลำปางในปีการศึกษา 2551 ไปแล้วนั้น ผลปรากฏว่า มีนักเรียนที่เป็นชาวลำปางเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยโยนกแล้วเป็นจำนวน 80 คน โดยรวมมหาวิทยาลัยได้ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของผู้ปกครองและนักเรียนที่มาศึกษาตลอด 4 ปี จำนวน 2,000,000 บาท

ส่วนลดร้อยละ 20 สำหรับชาวลำปางนี้ ก็จะมีการดำเนินต่อไป เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษา และช่วยเหลือชาวลำปางที่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่ไกลบ้าน และยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนตัว อีกทั้งยังทำให้พ่อแม่ลูกมี ความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น อันเป็นพื้นฐานที่ดีในการเสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง และเป็นการลดการเกิดปัญหาสังคมอีกด้วย แล้วที่มหาวิทยาลัยได้จัดโครงการสัมมนาโอกาสทางการศึกษามหาวิทยาลัยโยนก ด้วยการเชิญอาจารย์และแนวจากทั่วประเทศ มาเยี่ยมชมและรับทราบข้อมูลของมหาวิทยาลัย ในวันที่ 20-21 มิถุนายนนี้ เบื้องต้นขณะนี้ มีโรงเรียนตอบรับที่จะส่งอาจารย์และนักเรียนเข้าร่วมโครงการจำนวน 112 คน คาดว่าจะใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในลำปางรวมแล้วมากกว่า 600,000 บาท

เป็นความพยายามของมหาวิทยาลัยโยนก มีความตั้งใจที่จะจัดกิจกรรมที่สามารถให้ประโยชน์ทั้งมหาวิทยาลัยและจังหวัดลำปาง เพื่อแสดงให้เห็นประชาคมลำปางได้เห็นว่า มหาวิทยาลัยคิดและทำงานแบบบูรณาการและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสาธารณะ ซึ่งเป็นวิถีคิดและวิธีการทำงานของมหาวิทยาลัยภายใต้ “ทศวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลง”

เก็บมาเล่า....

เรียบเรียง - อ.ชลาพันธ์ อุปกิจ
ข้อมูลจาก - www.localtalk.com

สมดุลสิ่งแวดล้อมโลกระยะยาว กับการป้อนฐานอาหารให้มนุษย์

ยุคการผลิตน้ำมันฟอสซิลระดับสูงสุด (peak oil) ผ่านพ้นไปพร้อมกับปัญหาภาวะโลกร้อนที่กำลังทวีผลกระทบให้เห็นเป็นระยะยุคหลังจากนี้ ทั่วโลกต่างหันมาขบคิดถึงแนวทางการหาพลังงาน ทดแทน หรือพลังงานทางเลือกอื่นๆ ที่จะมาช่วยกอบกู้ปัญหาสิ่งแวดล้อมโลกไปด้วยในขณะเดียวกัน

เรื่องความมั่นคงทางอาหารเป็นเรื่องใหญ่เรื่องยาว ขณะนี้ไม่มีเราเอาต้นทุนทางสังคม ต้นทุนทางสิ่งแวดล้อม ต้นทุนทางสุขภาพ ไปบวกไว้กับการผลิตพลังงานจากพืชน้ำมัน นิวเคลียร์ หรือถ่านหิน จึงทำให้ต้นทุนของชุมชนถูกทำลายไป ยกตัวอย่างเช่น การส่งเสริมปลูกพืชพลังงานโดยไม่มีการจัดการทรัพยากรที่ดินให้สมดุล ในระยะยาวจะมีปัญหาด้านฐานทรัพยากร ฉะนั้น ต้องคิดถึงการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้มากขึ้น ไม่ใช่คิดแค่ว่ามีที่ดินตรงไหนก็จะปลูกพืชพลังงานน้ำมันตรงนั้น

เรื่องที่น่ากลัวอีกอย่างของปาล์มน้ำมัน คือ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องปลูกในที่ชื้นแฉะน้ำมาก แล้วพื้นที่ที่มีน้ำดีๆ ในภาคตะวันออกก็เป็นพื้นที่ที่ใช่ผลิตอาหารและผลไม้ แหล่งน้ำดีๆ ของภาคอีสานก็อยู่ตามริมหนองคลองบึง บึงทาม ซึ่งก็เป็นแหล่งอาหาร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่มีการควบคุมการใช้พื้นที่เพื่อการปลูกปาล์มน้ำมัน มันก็จะไปทำลายฐานทรัพยากรอาหารของชุมชน

ส่วนความคิดที่เป็นทางเลือกในการปลูกปาล์มน้ำมันแบบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ฟังมาจากหลายคน ก็เห็นด้วยกับหลักคิด เพราะเป็นหลักคิดที่ดี คือ ลดการพึ่งพาคนอื่น แต่พึ่งตนเอง เพราะฉะนั้นในการจัดการเพื่อให้เกิดพลังงานทางเลือก ทั้งในแง่พลังงานหมุนเวียน ชีวมวล และพลังงานทดแทน อย่างกรณีพืชน้ำมันถ้าหากจัดการในระดับชุมชนท้องถิ่นปลูกพืชน้ำมัน 4-5 ต้น เสริมในไรสวนของชาวบ้าน เพื่อนำมาใช้ผลิตพลังงานน้ำมัน หรือก๊าซหุงต้ม เป็นปัจจัยในการผลิตของชุมชน มันน่าจะพออยู่ได้ ซึ่งในกรณีนี้จำเป็นจะต้องพัฒนาเทคโนโลยีให้สามารถผลิตพลังงานในระดับเล็กได้

ขณะนี้เทคโนโลยีด้านพลังงานเป็นสิ่งที่ยังรอรับการผลิตขนาดใหญ่ เช่น ผลิตน้ำมันระดับร้อยลิตร ยังไปไม่ถึงการส่งเสริมเทคโนโลยีขนาดเล็กรองรับการผลิตพลังงานน้ำมัน 20-30 ลิตร เพื่อให้คนจัดการและพึ่งพาตัวเองได้ ทั้งด้านการจัดการ การหาปัจจัยสนับสนุนการผลิตในชุมชนหรือทำเป็นสหกรณ์ ไม่ต้องไปคิดขายให้คนอื่น ขายกันในชุมชน เพื่อลดค่าใช้จ่าย ซึ่งแนวทางแบบนี้ควรจะนำมาจัดการภายในประเทศแล้วสร้างความสมดุล น่าจะช่วยลดการพึ่งพาพลังงานภายนอกได้

พืชพลังงานไม่ว่าจะเป็นปาล์มน้ำมัน อ้อย ข้าวโพดหรือมันสำปะหลัง ถึงแม้จะดูเป็นพืชที่มีขนาดทางการตลาด แต่พอชาวบ้านทำไปได้สักระยะหนึ่ง วงจรการตลาดผูกขาดก็ยิ่งเป็นเหมือนเดิม กล่าวคือ ผู้ผลิตที่ถูกกดราคา ได้ราคาต่ำ ในขณะที่ผู้ค้าซึ่งเอาวัตถุดิบไปแปรรูป

ก็จะเป็นผู้ได้ประโยชน์จากโอกาสทางการตลาด หรือส่วนแบ่งทางการตลาด (margin) ซึ่งก็หมายความว่าเกษตรกรก็อยู่ไม่ได้ อยู่ไม่ได้ก็ขายที่สภาพการณ์ก็จะกลายเป็นว่าที่ดิน ก็จะถูกทุนสูบมากขึ้น กลายเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นเจ้าของแปลงเกษตรขนาดใหญ่ เกษตรกรรายย่อยหายไป เพราะไม่มีความสามารถในการแย่งชิงตลาดหรือแย่งชิงผลประโยชน์จากการขาย

หากเกษตรกรรายย่อยอยู่ไม่ได้แล้ว ในกรณีของประเทศไทย ก็จะเข้าไปสู่ยุคอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งเข้าใจว่ารัฐบาลเริ่มรู้ว่าเอาดีทางอื่นไม่ได้ ไม่สามารถเป็นประเทศอุตสาหกรรมเหมือนอย่างที่ว่าอยากเป็นนิคมเหมือนเกาหลีได้ เพราะเราไม่ได้พัฒนาเทคโนโลยีขึ้นมาเอง ไม่ได้พัฒนาฝีมือแรงงานเลย ไม่สามารถสร้างยี่ห้อรถยนต์หรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เอง เป็นการรับจ้างทำประกอบชิ้นส่วนเท่านั้น เพราะแม้ว่าประเทศเราจะสามารถประกอบรถยนต์เป็นคันๆ แต่ก็ไม่ใช่เทคโนโลยีตัวเอง มันก็ไปไม่รอด

ต้องมาคิดให้หนักขึ้นว่าจะรักษาฐานเกษตรกรรายย่อยเอาไว้ได้อย่างไร ไม่ว่าเกษตรกรรายย่อยนั้นจะปลูกอะไรก็ตาม ปลูกพืชพลังงานปาล์มน้ำมัน ปลูกยางพารา หรือปลูกพืชอาหาร มันถึงจะมีข่าที่มั่นคง ถ้าขาของเราไปผูกอยู่กับระบบผูกขาด และระบบผูกขาดก็หวังแต่เรื่องการค้าและมุ่งเน้นส่งออก ก็จะลืมเรื่องความมั่นคงทางอาหาร ลืมเรื่องการจ้างแรงงาน การกระจายรายได้ และสิ่งที่ลืมมาทั้งหมดนั่นคือ ความสำคัญของประเทศที่เข้มแข็ง ซึ่งต้องมีกรจางงานที่กระจายมีการกระจายรายได้ รวมทั้งมีฐานความมั่นคงทางอาหาร พึ่งพาตัวเองได้ในเรื่องของอาหาร

ต้องปกป้องภาคเกษตรกรรมรายย่อยเอาไว้ให้ได้ เพราะภาคเกษตรกรรมคือภาคที่มีความหลากหลาย และมีการจ้างงานสูง ถ้ารักษาไว้ไม่ได้ก็จบ ภาคสังคมต้องคิดเรื่องนี้จริงจัง ทำให้เป็นให้เป็นวาระหลักของสังคม ไม่ใช่พูดถึงภาคเกษตรที่ไร กลายเป็นว่าวาระหลักคือปลูกพืชเพื่อขาย แต่ไม่ได้พูดถึงความมั่นคง ความมั่งคั่ง และความหลากหลายของทรัพยากรอาหาร

ดังนั้น สิ่งสำคัญมากคือการทำให้คน ในสังคมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นวิกฤติ เพราะถึงแม้จะมั่นคงทางพลังงานและเศรษฐกิจ แต่ถ้าไม่มั่นคงเรื่องความหลากหลายของอาหารก็ตาย

น่านักตะ

ใช้รถอย่างไร ในวันที่...น้ำมันแพง

แม่ก้อย

นางสาวสุนันทา อุทัยเลี้ยง เจ้าหน้าที่แผนกกรองเท้า ห้างเทสโก้โลดส์ ลำปาง

เป็นคนใช้รถยนต์เพราะเดินทางไกล ส่วนมอเตอร์ไซด์แฟนจะเป็นคนใช้ จึงต้องหาวิธีที่ประหยัดน้ำมันที่สุด เมื่อก่อนเติมน้ำมันอาทิตย์ละ 300 บาท ตอนนี้เป็นอาทิตย์ละ 500 บาทแล้ว สรุปเป็นวันละ 100 บาท จึงต้องเปลี่ยนมาเติมน้ำมันแก๊ซโซลแทนจะประหยัดกว่า

แม่ชง

นายยุทธนา แสงทอง ขายหนังสือเก่าที่กาดกองต้า

จากเดิมที่เคยใช้รถยนต์ใช้ของมาขาย ตอนนั้นก็กลับต้องเปลี่ยนมาใช้มอเตอร์ไซด์แล้วมีรถเข็นใส่ของไว้ข้างหลังแทน เพราะสู้กับราคาน้ำมันไม่ได้จริง ๆ ถ้าพึ่งขายของก็ได้กำไรไม่มากอยู่แล้ว ยังต้องมาต่อสู้อีกกับราคาน้ำมันอีก ตอนนั้นเวลาไปไหนมาไหนก็ใช้รถมอเตอร์ไซด์แทนไปเลย ไม่ต้องมานั่งเครียดเรื่องค่าน้ำมันด้วยเพราะไม่ต้องเติมน้ำมันที่ละ 200-300 บาท บางครั้งยังไม่พอต่อการเดินทางมาขายของ ตอนนั้นเติมน้ำมันครั้งละ 100 บาท ก็สามารถไปไหนมาไหนได้แล้ว

แม่เงา

นางภัทรภร จินตามณฑนา ขายโทรศัพท์มือถือที่ห้างเทสโก้โลดส์ ลำปาง

ปกติมีรถยนต์ 2 คัน แต่ตอนนี้ขายไป 1 คัน ใช้เพียงคันเดียวเท่านั้น จะประหยัดกว่า การใช้รถเมื่อก่อนจะไปเที่ยวต่างจังหวัด เดือนละ 2 ครั้ง แต่ตอนนี้เหลือเดือนละ 1 ครั้ง หรือบางเดือนก็แค่ 2 เดือนต่อครั้งเท่านั้น เพราะจะเป็นวิธีเดียวที่ทำให้ประหยัดน้ำมันได้มาก

แม่เป้ง

นายจักรพงษ์ เชี่ยวคำ ขายชุดชั้นในผู้หญิง ตลาดคลองถม

จากเดิมที่เคยออกรถเดินสายขายของตามตลาดคลองถมทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด ตอนนี้อยู่เฉพาะในจังหวัดเท่านั้น จะแค่ในเมืองด้วยซ้ำ ต่างอำเภออย่างคลองถม แม่เกาะก็ไม่ได้ไปแล้ว เพราะไม่คุ้มค่าน้ำมันจริง ๆ ขายเฉพาะในเมืองก็พอที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ส่วนการออกต่างจังหวัดได้เงินมากกว่าก็จริง แต่ก็ต้องเสียค่าน้ำมันมากกว่าเช่นกัน อาศัยว่าพออยู่ได้จะดีกว่าขาดทุนเพราะเสียค่าน้ำมันแพง

แม่จ๋า

นางสาววรรฉัตร ปิงแก้ว พนักงานร้านสมุนไพรลิลาวัต

ปกติเวลาไปไหนมาไหนจะไม่ได้คิดอะไรมากมาย คิดอยากจะไปเที่ยวไหนก็ไป ชวนเพื่อนขี่มอเตอร์ไซด์ ซอกแซกไปไหนได้ตลอด พอน้ำมันแพงขึ้นอย่างนี้ ก็ต้องมาคิดว่าควรจะลดการเที่ยวลงบ้าง จะไปไหนที่ใกล้ๆ ในหมู่บ้านก็ใช้จักรยาน จากเดิมไม่เคยคิดจะถีบจักรยานเลย ตอนนี้อยู่ถีบจักรยานแล้ว เพราะแค่ขี่มอเตอร์ไซด์มาทำงานก็ต้องเติมน้ำมันวันละ 50 บาท แล้วจากเดิมอาทิตย์ละ 100 บาท

แม่จ๋า

นางสาวธนวรรณ เกตุวงศ์ เจ้าของร้านอาหารลุงต๋อย

มีความรู้สึกว่ายิ่งน้ำมันแพง ยิ่งต้องใช้รถมากขึ้น ตอนนี้อย่างทำงานหลายอย่าง ต้องทำงานมากขึ้น ต้องติดต่อหาลูกค้ามากขึ้น เพื่อมาจ่ายค่าน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น คงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ต้องสู้กันไปกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน คิดว่า การที่เราหาเงินให้ได้มากที่สุดจะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถจะดำรงชีพอยู่ได้

แม่จ๋า

นายโภคัย มณีสุ เจ้าหน้าที่บริษัท แซทคอม เทรดดิ้ง (จำกัด)

ปกติเวลาไปไหนมาไหนไม่ค่อยคิดว่าเส้นทางจะไปจะอ้อมหรือว่าไกลไปหรือเปล่า ตอนนี้น้ำมันคิดเส้นทางลัดที่จะสามารถเดินทางไปทำงานได้ไกลกว่าเดิม จะทำให้ประหยัดน้ำมันด้วย และวันไหนถ้าไม่ติดไฟแดง เจอไฟเขียวตลอดจะรู้สึกดีใจมาก เพราะจะไม่ได้ไม่เปลืองน้ำมัน และเวลาไปเที่ยวเดี๋ยวนี้จะสลัดกับเพื่อนมารีบ้าง เราไปส่งบ้าง แสร้งกันในเรื่องการใช้รถก็จะช่วยประหยัดขึ้นมาบ้าง

แม่จ๋า

นายสมบุญธรรม สาธรรม พนักงานรับฝากไปรษณีย์ แม่วัง

เมื่อก่อนใช้รถมอเตอร์ไซด์ใหญ่ (ซอปเปอร์) ตอนนี้นั้นมาใช้รถมอเตอร์ไซด์ธรรมดาแล้ว เพราะสู้กับน้ำมันแพงไม่ได้จริงๆ ปกติจะไปเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ตามต่างจังหวัด หรือในจังหวัด แต่เดี๋ยวนี้ไม่เที่ยวแล้ว อยู่กับบ้านสบายใจกว่า แม้จะเปลืองไฟ แต่ก็ไม่ต้องเปลืองน้ำมันให้ปวดหัว

Inspire การเดินทางไกลหมื่นลี้.. เริ่มต้นที่ก้าวแรก

คนเราย่อมมีความฝัน เพราะความฝันจะเป็นเข็มทิศให้เราก้าวเดินไปอย่างมีจุดหมาย แต่ฝันของใครจะเป็นจริงหรือฝันสลายขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของเราเอง

วันนี้เสียงโยนกจะพาท่านไปสัมผัสกับความฝันและความมุ่งมั่นของหนุ่มสาวเพชรที่โยนกที่เดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมาจากทั่วทุกสารทิศของเมืองไทย

วันชู ฮันโต แวหะมะ หรือ เสง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ หนุ่มน้อยจากโรงเรียนนราธิวาส จังหวัด (เกือบ) ใต้สุดของประเทศไทย

สง สอบได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยอิสลาม ยะลา แต่ตัดสินใจลาแดนใต้แล้วเลือกเรียนที่โยนก เพราะต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในชีวิต ทั้งด้านประสบการณ์ชีวิต วัฒนธรรมและความคิดที่แตกต่าง โดยหวังที่จะทำงานในโลกธุรกิจที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

“ผมอยู่ที่ใต้ ใต้แต่ภาษายาวี ผมอยากจะได้เรียนรู้ภาษาอื่น ๆ บางจึงตัดสินใจขึ้นเหนือ เพื่อจะได้มีโอกาสฝึกภาษาไทยมากขึ้น ภูมิใจและตื่นเต้นครับทุกครั้งที่ได้พูดไทย”

สง ยังได้ทิ้งท้ายว่า “ผมไม่สนใจว่าโยนกจะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนหรือเป็นอะไร แต่ผมสนใจว่า ผมจะมีโอกาสในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ ศึกษาและเรียนรู้และประสบความสำเร็จอย่างที่หวังไว้ให้ได้”

นิฟาริส นิเตะ หรือ ดี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ หนุ่มใต้อีกคนจากโรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล จังหวัดปัตตานี ที่เพิ่งมาลำปางเป็นครั้งแรก

ดี สอบได้โควตาสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตแพร่ แต่ตัดสินใจเดินทางเลยขึ้นมาที่ลำปางแทน เพราะเห็นว่ามีการศึกษาที่ดีกว่า นอกจากนั้นแล้วผู้คนที่นี้ยังใจดี ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติชนชั้น น่าจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ ภาษา และวัฒนธรรมอะไรใหม่ๆ ที่ทำหยาได้มากกว่า

สิ่งที่ทำให้ดีเลือกเรียนรัฐประศาสนศาสตร์ เพราะไม่ฝันว่าอยากเป็นทหารมาตั้งแต่เด็ก โดยมี พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน เป็นต้นแบบที่ไฝ่ฝัน

จิราวรรณ ณ มณี หรือ ตาล นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ สาวใต้แต่หน้าตาจิ้มลิ้มคล้ายสาวเหนือ จากโรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล จังหวัดปัตตานี

ตาล บอกว่าเรียนไม่ค่อยเก่ง แต่ชอบติดตามข่าวการคอมพิวเตอร์ที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นครศรีธรรมราช พร้อมกับสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารที่มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง และสาขานิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่ง **ตาล** ไม่ได้เลือกเรียนที่สถาบันเหล่านี้

“ตาลเลือกเรียนนิติศาสตร์ที่โยนก เพราะมีสายเลือดมาจากคุณพ่อ ซึ่งเป็นตำรวจอยู่ที่ปัตตานี และตาลเองก็มีโอกาสสัมผัสความเป็นตำรวจจากการทำงานคดีจากคุณพ่อ ตาลตั้งใจอยากจะเป็นตำรวจหญิง และอยากจะมียศสูงๆ ด้วย ตาลจะทำเพื่อพ่อ”

แอน

วิลัยลักษณ์ ช่างลวดลาย หรือ **แอน** นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์สาวเมืองเก่าแต่พูดไม่เหน่อ จากโรงเรียนเมืองเซ็ลียง จ.สุโขทัย

แอน บอกว่าเรียนไม่เก่งเหมือนกัน แต่สอบได้ Double Degree สาขาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ควบกับสาขาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่จังหวัดพิษณุโลก และยังสอบได้โครงการสหวิทยาการสังคมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปางอีกด้วย ซึ่งแอนก็ไม่เลือกเรียนเช่นเดียวกัน

“แอนมีญาติเป็นทนายความ และเคยไปที่ศาล ได้เห็นการทำงานของทนายความ อัยการ และผู้พิพากษา จึงตั้งใจว่าจะเรียนนิติศาสตร์ เพื่อสักวันจะได้ขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์ทำหน้าที่ผู้พิพากษาให้ได้”

ต่อความเห็นว่าทำไมต้องเลือกเรียนที่โยนก **แอน**ตอบว่า **“แอนชอบที่นี่ และตั้งใจว่าจะเลือกเรียนตั้งแต่มีรุ่นพี่ไปแนะแนวที่โรงเรียนแล้ว พอมาสัมผัสสถานที่ บรรยากาศ รุ่นพี่ และอาจารย์ แล้วรู้สึกประทับใจ อบอุ่นค่ะ”**

แต่ตัดสินใจ เดินทางเลยขึ้นมาที่ลำปางแทน เพราะเห็นว่า**มีบรรยากาศที่ดีกว่า** นอกจากนั้นแล้ว**ผู้คนที่นี้ ยังใจดี ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติชนชั้น น่าจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ ภาษา และวัฒนธรรมอะไรใหม่ๆ ที่ทำทนายได้มากกว่า**

บอย

สิทธิชัย วงษ์วีเชียร หรือ **บอย** นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะสังคมศาสตร์ฯ หนุ่มเนียบชาว **สมุทรปราการ** แต่อยู่ลำปางมานานจนู้กำเมืองได้

บอย เก่งการแสดงทุกรูปแบบและครบวงจร ตั้งแต่การพ่อนำ แต่งหน้า จัดเครื่องแต่งกาย ออกแบบท่าเต้น แดนเซอร์ เรื่อยไปจนถึงเชียร์ลีดเดอร์ก็สามารถทำได้ ฝีมือล้ำมือเข้าขั้นไม่ธรรมดา ระเบิดที่เคยเป็นตัวแทนของเยาวชนไทยไปแสดงในงานวัฒนธรรมโลก ปี 2007 ณ ประเทศเกาหลีมาแล้ว จึงรับทุนมหาวิทยาลัยโยนกประเภทศิลปวัฒนธรรมอย่างเต็มภาคภูมิ

บอย เก่งการแสดงมาตั้งแต่เด็ก เพราะประทับใจครูในวัยประถมที่โรงเรียนนพคุณสมุทรปราการ ที่เพียรสอนอย่างตั้งใจ อีกทั้งยังเปิดโอกาสและส่งเสริมเข้าแข่งขันจนได้รับรางวัลมาแล้วมากมาย ซึ่งบอยตั้งใจว่าจะชักชวนเพื่อนๆ ที่โยนกมาร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมกันให้มากๆ เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ประจักษ์

ความสวยงามของความฝันก็คือ มันเปลี่ยนชีวิตผู้ที่ฝันได้ และก็เปลี่ยนวิถีของมนุษยชาติไปในทางที่ดีขึ้นได้ ด้วยการสานฝันนั้นให้เป็นจริง อย่างที่เล่าจื๊อบอกไว้ว่า **“การเดินทางไกลหมื่นลี้ เริ่มต้นที่ก้าวแรก”**

มหาวิทยาลัยโยนก

ขอต้อนรับอาจารย์แนะแนวและนักเรียนจากทั่วประเทศ
ด้วยความจริงใจ

มหาวิทยาลัยโยนก
สาขาวิชาการท่องเที่ยว
Bachelor of Arts (Tourism)

เรียนแล้ว...ได้
บัตรโท
และได้ฝึกงานกับโรงแรมระดับโลก

TOURISM AUTHORITY OF THAILAND
and
YONOK UNIVERSITY
hereby certify that
MS. WANUNYA YODDEE
has completed the Basic Guide Course in the year 2006
and has successfully passed the examinations
Given on the 17th of May 2007

บัตรโท ทาได้ งานไม่ด้อย

YONOK UNIVERSITY
The center of Knowledge and National pride

THE RITZ-CARLTON®
JW MARRIOTT.

ข้อความสมัครสมาชิก
ใช้แบบเต็ม